

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009**

În baza art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 și 766 bis din 10 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 12, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Din punct de vedere contabil, sediile permanente din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în străinătate reprezintă subunități fără personalitate juridică ce aparțin acestor persoane juridice și au obligația întocmirii situațiilor financiare anuale și a raportărilor contabile cerute de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care persoana juridică cu sediul în străinătate își desfășoară activitatea în România prin mai multe sedii permanente, situațiile financiare anuale și raportările contabile cerute de legea contabilității se întocmesc de sediul permanent desemnat să îndeplinească obligațiile fiscale, acestea reflectând activitatea tuturor sediilor permanente.”

2. La punctul 34, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Veniturile sunt recunoscute în contul de profit și pierdere atunci când se poate evalua în mod credibil o creștere a beneficiilor economice viitoare legate de creșterea valorii unui activ sau de scăderea valorii unei datorii. Recunoașterea veniturilor se realizează simultan cu recunoașterea creșterii de active sau reducerii datoriilor (de exemplu, creșterea netă a activelor, rezultată din vânzarea produselor sau serviciilor, ori descreșterea datoriilor ca rezultat al anulării unei datorii). Cheltuielile sunt recunoscute în contul de profit și pierdere atunci când se poate evalua în mod credibil o diminuare a beneficiilor economice viitoare legate de o diminuare a valorii unui activ sau de o creștere a valorii unei datorii. Recunoașterea cheltuielilor are loc simultan cu recunoașterea creșterii valorii datoriilor sau reducerii valorii activelor (de exemplu, drepturile salariale angajate sau amortizarea echipamentelor).”

3. La punctul 51, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul valorilor mobiliare pe termen scurt care nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, precum și al valorilor mobiliare pe termen lung, costul de achiziție include și costurile direct atribuibile achiziției lor.”

4. Punctul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

„92. — (1) Imobilizările corporale reprezintă active care:
a) sunt deținute de o entitate pentru a fi utilizate în producția de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative; și
b) sunt utilizate pe parcursul unei perioade mai mari de un an.

(2) Unele elemente de imobilizări corporale pot fi achiziționate din motive de siguranță sau legate de mediu. Achiziția unor astfel de imobilizări corporale, deși nu crește în mod direct beneficiile economice viitoare ale oricărui element existent de imobilizări corporale, poate fi necesară unei entități pentru a obține beneficii economice viitoare din alte active. Astfel de elemente de imobilizări corporale îndeplinesc condițiile pentru a fi recunoscute ca active, deoarece dau posibilitatea unei entități să obțină din activele conexe beneficii economice viitoare în plus față de ceea ce s-ar putea obține dacă elementele respective nu ar fi fost dobândite.

(3) Prin politicile contabile se stabilesc condițiile specifice pentru recunoașterea imobilizărilor corporale.

(4) În vederea recunoașterii imobilizărilor corporale se impune utilizarea raționamentului profesional la aplicarea criteriilor de recunoaștere pentru circumstanțele specifice entității. În unele cazuri, ar putea fi adecvat să fie agregate elementele nesemnificative individual, cum ar fi matricele, aparatele de măsură și control, uneltele și alte elemente similare, și să se aplice criteriile de recunoaștere a valorii agregate a acestora.

(5) Piesele de schimb și echipamentul de service sunt, în general, contabilizate ca stocuri și recunoscute în profit sau pierdere atunci când sunt consumate. Totuși, piesele de schimb importante și echipamentele de securitate sunt considerate imobilizări corporale atunci când o entitate preconizează că le va utiliza pe parcursul unei perioade mai mari de un an.”

5. Punctul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„106. — (1) Cheltuielile ulterioare efectuate în legătură cu o imobilizare corporală sunt cheltuieli ale perioadei în care sunt efectuate sau majorează valoarea imobilizării respective, în funcție de beneficiile economice aferente acestor cheltuieli.

(2) Cheltuielile efectuate în legătură cu imobilizările corporale utilizate în baza unui contract de închiriere, locație de gestiune, administrare sau alte contracte similare se evidențiază în contabilitatea entității care le-a efectuat, la imobilizări corporale sau drept cheltuieli în perioada în care au fost efectuate, în funcție de beneficiile economice aferente, similar cheltuielilor efectuate în legătură cu imobilizările corporale proprii.”

6. Punctul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„107. — (1) O entitate nu recunoaște în valoarea contabilă a unui element de imobilizări corporale costurile întreținerii zilnice a elementului respectiv. Aceste costuri sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pe măsură ce sunt suportate. Costurile întreținerii zilnice sunt reprezentate, în principal, de costurile cu manopera și materialele consumabile. Scopul acestor cheltuieli îl constituie reparațiile și întreținerea curente ale elementului de imobilizări corporale.

(2) Cheltuielile cu lucrările de reparații, altele decât cele menționate la alin. (1), efectuate potrivit condițiilor tehnice de

exploatare a activelor respective, care au ca rezultat îmbunătățirea parametrilor tehnici sau sunt indispensabile, la intervale regulate, pentru a asigura continuarea exploatării activelor la parametri normali se includ în valoarea activului respectiv. Cheltuielile cu reparațiile includ, de exemplu, sumele facturate de furnizori pentru lucrările efectuate sau valoarea manoperei și consumurilor de stocuri, amortizarea și alte cheltuieli atribuibile în cazul lucrărilor executate în regie proprie. Entitatea stabilește prin politicile contabile criteriile în funcție de care cheltuielile ulterioare efectuate în legătură cu imobilizările corporale majorează valoarea acestora sau se evidențiază în contul de profit și pierdere.

(3) Lucrările de reparații la imobilizările corporale amortizate integral și care mai pot fi folosite majorează valoarea acestora, cu excepția cheltuielilor menționate la alin. (1).

(4) Componentele unor elemente de imobilizări corporale pot necesita înlocuirea la intervale regulate de timp. Entitatea recunoaște în valoarea contabilă a unui element de imobilizări corporale costul părții înlocuite a unui astfel de element când acel cost este suportat de entitate, dacă sunt îndeplinite criteriile de recunoaștere pentru imobilizările corporale."

7. La punctul 110, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) O modificare semnificativă a condițiilor de utilizare, cum ar fi numărul de schimburi în care este utilizat activul, precum și în cazul efectuării unor investiții sau reparații, altele decât cele determinate de întreținerea zilnică, sau învechirea unei imobilizări corporale poate justifica revizuirea duratei de amortizare. De asemenea, în cazul în care imobilizările corporale sunt trecute în conservare, folosirea lor fiind întreruptă pe o perioadă îndelungată, poate fi justificată revizuirea duratei de amortizare.

(5) În cazurile menționate la alin. (4), inclusiv în situația prevăzută la pct. 121 alin. (3), durata de amortizare stabilită inițial se poate modifica, această reestimare conducând la o nouă cheltuială cu amortizarea pe perioada rămasă de utilizare."

8. La punctul 111, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Investițiile efectuate la imobilizările corporale utilizate în baza unui contract de închiriere, locație de gestiune, administrare sau alte contracte similare se supun amortizării pe durata contractului respectiv. La expirarea contractului, valoarea investițiilor efectuate și a amortizării corespunzătoare se cedează proprietarului imobilizării. În funcție de clauzele cuprinse în contractele încheiate, transferul poate reprezenta o vânzare de active sau o altă modalitate de cedare. Înregistrarea în contabilitate a operațiunilor se efectuează conform prezentelor reglementări."

9. La punctul 121, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă o imobilizare corporală complet amortizată mai poate fi folosită, entitatea poate proceda la reevaluarea acesteia. Cu ocazia reevaluării imobilizării corporale, acesteia i se stabilesc o nouă valoare și o nouă durată de utilizare economică, corespunzătoare perioadei estimate a se folosi în continuare."

10. După punctul 124 se introduce un nou punct, punctul 124¹, cu următorul cuprins:

„124¹. — În cazul terenurilor și clădirilor care au fost reevaluate și au făcut obiectul unei cedări parțiale, la scoaterea din evidență a acestora, diferența din reevaluare aferentă părții cedate se consideră surplus realizat din rezerve din reevaluare, corespunzător valorii contabile a terenurilor, respectiv a clădirilor, scoase din evidență, și se evidențiază în contul 1065 «Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare»."

11. Punctul 190 se modifică și va avea următorul cuprins:

„190. — (1) Creanțele preluate prin cesionare se evidențiază în contabilitate la costul de achiziție (articol contabil 461

«Debitori diverși» = 462 «Creditori diverși»). Valoarea nominală a creanțelor astfel preluate se evidențiază în afara bilanțului (contul 809 «Creanțe preluate prin cesionare»).

(2) În cazul achiziției unui portofoliu de creanțe, costul de achiziție se alocă pentru fiecare creanță astfel preluată.

(3) În cazul în care cesionarul recuperează de la debitorul preluat o sumă mai mare decât costul de achiziție al creanței față de acesta, diferența dintre suma încasată și costul de achiziție se înregistrează la venituri (contul 758 «Alte venituri din exploatare»/analitic distinct) la data încasării.

(4) În cazul în care cesionarul cedează creanța față de debitorul preluat, acesta recunoaște în contabilitate la data cedării:

a) o cheltuială (contul 654 «Pierderi din creanțe și debitori diverși»), dacă costul de achiziție al creanței cedate este mai mare decât prețul de cesiune al acesteia; sau

b) un venit (contul 758 «Alte venituri din exploatare»/analitic distinct), dacă prețul de cesiune al creanței cedate este mai mare decât costul de achiziție al acesteia."

12. La punctul 198, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Impozitul pe profit, precum și celelalte impozite pentru care legislația fiscală prevede efectuarea de plăți anticipate se reflectă distinct în contabilitate, pe seama cheltuielilor și a conturilor de datorii, cu evidențierea separată a achitării contravalorii acestora."

13. La punctul 233, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Subvențiile guvernamentale sunt uneori denumite în alte moduri, cum ar fi subsidii, alocații, prime sau transferuri."

14. După punctul 235 se introduc două noi puncte, punctele 235¹ și 235², cu următorul cuprins:

„235¹. — (1) Subvențiile guvernamentale, inclusiv subvențiile nemononare la valoarea justă, nu trebuie recunoscute până când nu există suficientă siguranță că:

a) entitatea va respecta condițiile impuse de acordarea lor; și
b) subvențiile vor fi primite.

(2) Doar primirea unei subvenții nu fumizează ea însăși dovezi concludente că toate condițiile atașate acordării subvenției au fost sau vor fi îndeplinite.

235². — (1) Contabilitatea proiectelor finanțate din subvenții se ține distinct, pe fiecare proiect, sursă de finanțare, potrivit contractelor încheiate, fără a se întocmi situații financiare anuale distincte pentru fiecare asemenea proiect.

(2) Pentru asigurarea corelării cheltuielilor finanțate din subvenții cu veniturile aferente se procedează astfel:

a) din punctul de vedere al contului de profit și pierdere:
— în cursul fiecărei luni se evidențiază cheltuielile după natura lor;

— la sfârșitul lunii se evidențiază la venituri subvențiile corespunzătoare cheltuielilor efectuate;

b) din punctul de vedere al bilanțului:

— creanța din subvenții se recunoaște în corespondență cu veniturile din subvenții, dacă au fost efectuate cheltuielile suportate din aceste subvenții, sau pe seama veniturilor amânate, dacă aceste cheltuieli nu au fost efectuate încă;

— periodic, odată cu cererea de rambursare a contravalorii suportate sau pe baza altor documente prin care se stabilesc și aprobă sumele convenite, se procedează la regularizarea sumelor înregistrate drept creanță din subvenții."

15. După punctul 236 se introduc două noi puncte, punctele 236¹ și 236², cu următorul cuprins:

„236¹. — (1) În cele mai multe situații, perioadele de-a lungul cărora o entitate recunoaște cheltuielile legate de o subvenție guvernamentală sunt ușor identificabile. Astfel, subvențiile acordate pentru acoperirea anumitor cheltuieli sunt recunoscute la venitul în aceeași perioadă ca și cheltuiala aferentă. În mod similar, subvențiile legate de activele amortizabile sunt recunoscute, de regulă, în contul de profit și pierdere pe

b) modificările valorii creanțelor evidențiate în conturi în afara bilanțului (contul 809 «Creanțe preluate prin cesionare»), după cum urmează:

Situația creanțelor preluate prin cesionare (la valoare nominală) la data de ...

— lei —

Creanțe	Sold creanțe la începutul exercițiului financiar	Creanțe preluate în cursul exercițiului financiar	Creanțe scoase din evidența extracontabilă în cursul exercițiului financiar, din care:			Sold creanțe la sfârșitul exercițiului financiar
			scoase din evidență ca urmare a încasării direct de la debitor	cedate terților în cursul exercițiului financiar	scoase din evidență datorită imposibilității încasării	
0	1	2	3	4	5	$6 = 1 + 2 - 3 - 4 - 5$

(2) Entitățile care preiau creanțe potrivit pct. 190 alin. (4) prezintă în notele explicative la situațiile financiare anuale informații aferente creanțelor preluate prin cesionare, referitoare la costul de achiziție și valoarea nominală a creanțelor preluate, încasate, cedate terților, trecute pe cheltuieli, precum și soldul creanțelor la sfârșitul exercițiului financiar."

21. În Planul de conturi general, prevăzut la punctul 329, se introduce un nou cont, respectiv contul 809 „Creanțe preluate prin cesionare”.

22. În capitolul VII se introduce funcțiunea contului 809 „Creanțe preluate prin cesionare”, care va avea următorul cuprins:

„Contul 809 «Creanțe preluate prin cesionare»

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența valorii nominale a creanțelor preluate prin cesionare.

În debitul contului 809 «Creanțe preluate prin cesionare» se înregistrează valoarea nominală a creanțelor preluate prin cesionare, iar în credit, valoarea nominală a acestor creanțe scoase din evidență pe măsura încasării, cedării către terți sau datorită imposibilității încasării acestora.

Soldul contului reprezintă valoarea nominală a creanțelor preluate prin cesionare, existente la un moment dat."

Art. II. — Prezentul ordin se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2014.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prevederilor prezentului ordin, pentru creanțele existente în soldul contului 461 „Debitori diverși”, reprezentând creanțe preluate prin cesionare și evidențiate la valoarea nominală, se procedează astfel:

a) în scopul aducerii acestor creanțe de la valoarea nominală la cost de achiziție, valoarea creanțelor se diminuează până la costul de achiziție, articol contabil 654 „Pierderi din creanțe și debitori diverși” = 461 „Debitori diverși” și, concomitent, se reiau la veniturile ajustările pentru depreciere înregistrate în relație cu acestea, articol contabil 496 „Ajustări pentru deprecierea creanțelor — debitori diverși” = 7814 „Venituri din ajustări pentru deprecierea activelor circulante”;

b) în situația în care nu poate fi determinat costul de achiziție al creanțelor preluate prin cesionare, entitatea urmărește în continuare creanțele existente în soldul contului 461 „Debitori diverși” și evidențiate la valoarea nominală, până la data încasării, cedării către terți sau a scoaterii din evidență a acestora, ca urmare a imposibilității încasării acestora. În acest caz, entitatea evidențiază distinct în contul 461 „Debitori diverși” creanțele achiziționate până la data de 31 decembrie 2013, recunoscute la valoarea nominală, de creanțele achiziționate după data de 1 ianuarie 2014, recunoscute la cost de achiziție.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu